

No més drets sense deure
 No més deure sense dret
 Els drets individuals són
 imprescriptibles, legisla-
 tions é inamovibles. —
 Legislar la Llibertat sota
 pretext de garantir-la, és co-
 metre atentat contra ella. —
 La llibertat propia acaba
 allí s'hi comença la lliber-
 tat ajena. És lliça, doncs,
 al individu fer tot lo que
 no perjudiqui a un altre. —
 La caritat, qu'ensaltix al qui
 la fa humillantal qui la reb,
 té d'esser substituïda per la
 solidaritat, qu'agermana y
 nivella als que la practican. —
 Mentre el món no es com-
 pongui de sers lliures, iguals
 é inteligents, no pod haverhi
 pau entre la massa humana.

LA TRAMONTANA
 defensa els principis llibe-
 rals més avançats, sen-
 s'atenuants de cap mena. —
 La TRAMONTANA és altament
 moralista, tenint per base fo-
 ndamental de la moralitat el
 respecte a totes las idees y la
 germanor de tots els pobles. —
 La TRAMONTANA en política
 defensa sempre al més
 avançat contra el més rea-
 cionari, y sosté la necessitat
 d'una gran reforma social
 que transformi el mode
 de ser del productor, avuy
 supeditat al capitalisme. —
 La TRAMONTANA no està
 afiliada a cap partit, servint
 els interessos generals de la
 llibertat sota complicitat y
 ni preocupacions de sectari.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble
 és la suprema llei

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català
 més avançat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la
 primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya, 1 peseta trimestre. — Estranger, 2
 Las suscripciones se pagan por anticipado

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ponent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA

Pels pagos s'admeten lliures del Giro Mútuo, lletres de facil cobro
 y sellos de 15 cèntims. No s'admeten lliures especials de periòdics.

PREUS DE VENDA

Número solt, 5 cèntims. — 50 exemplars, 1 pes.
 Surte a lliure puntualment cada dies d'octubre

Del malhaurat Soler la vena prodigiosa
 la mort, igualadora, per sempre va estronca;
 més may podrà esborrar la fama gloriosa
 del fundador legitímit del Teatre Català.

tenen establiment, que fan fortuna y que la majoria d'ells tracta en quietudes, am tot y el seu poderat patriòtic...

Això ho escriuen a Espanya alguns oficials d'allí a El Ejército Español, periódico militar que es publica a Madrid...

Si els meteixos soldats que defendien els interessos y les personas d'aquesta innoberable gent són tractats aixís...

Y are dir jo: ¿que tan parats aquests consells de guerra quinó posan a rotllo an aquets malvats negociants qu'axís merman els escassos recursos del pobre soldat?

El pròxim diumenge, dia 14 de Juliol, és el 100 aniversari de l'assalt de la Bastilla pel poble de Paris...

Dedicuem un record a tan memorable fetxa, però desitant prompte repetirla cotregida y aumentada.

Y am vistas a la Revolució Social.

S'ha dit que la superioritat dels Estats Units, comparats amb Europa, consisteix en la superioritat de las donas nort americanas.

Tal vegada l'orgull, vist qu'ellas valen més qu'els homes, ha inspirat l'idea an aquellas donas de posarse las calsas, però no metafòricament com se diu de la que domina al marit...

Per això el que mana a Chicago ha imposat un castig a las jódas que portan calsas, y més de rabia a las que portan las faldillas curtas.

La moda masculina de las donas podrà ser extravagant, no m'atreveixo a afirmarho, però facte de l'autoritat és ridícul, com tot lo que fa l'autoritat quan no és pervers.

A Tortosa han cambiat el nom d'un carrer, posantli el de l'actual ministre de Foment amb el nom de carrer de Don Albert Benet.

Que no extrañaria que, temps a venir, la plasa Real s'arribés a dir plasa del Nov de Tona.

Es molt just honrar a totes las nostras celebrats.

El diumenge passat va ferse l'inscripció al registre civil corresponent, prescindint del bateig religiós, del naixement d'un fill de Josep Casanovas y Teresa Cervera...

En la mort y enterro del popular Pitarra ha passat un fet prou significatiu dels temps actuals, y sobre el qual no podem per menos de ficar per un moment la nostra atenció.

Tothom sab qu'el drama d'en Soler Judas havia merescut els honors de las atencions de la congregació romana, excomunicantlo per contrari a las ensenyansas de l'Esglesia catòlica y posantlo a l'Index per herege...

També sab quasi tot Barcelona que tan bon punt va declararse ja fa molts mesos mortal de necessitat la malaltia d'en Pitarra, el clero va treballar per molts costats a fi d'obtenir del

gran escriptor, si no una retractació de sas ideas librepensadoras, a lo menos el goig de ferlo confessar y combregar com a bon catòlic, cosa que no va may poguerse obtenir ni del malalt ni de la seva familia...

Y en això van arribar els darrers moments d'en Soler, y quan ja no tenia coneixement y havia perdut tota noció de poder percibir lo qu'á son entorn passava, llavors...

Are be: que significa això? Per una part, que l'Esglesia catòlica es fa tolerant, fent els ulls grossos a certas conviccions...

Calent encare el cadavre de Pitarra, ó tal vegada ja en els darrers dias de la seva vida, va tractarse de donarsli sepultura en el panteó de catalans il·lustres...

Los qui en vida, si bé per diferent cantó, van fer obra tan igual de creació de l'art català, res més oportú que juntarlos en mort...

Perquè a Catalunya, després d'una funció d'Esglesia, van tancar-se las portas del temple quedant a dintre uns quants frares y cinc feligresas bastant guapotas...

Si sera propi de gent d'hàbit allò de Si nas a Catalunya pregunta per la Indolencia!

Però mireus si encare hi han pobles selvatges an aquesta catòlica terra d'Espanya. A Caudete tenen un rector il·lustrat fins al punt de no voler fer tocar las campanas quan fa mal temps...

Oh grandíssims matxos, que tenui lo que no us mereixeu! Quin capellà de Flix ó Santa Cruz els fa falta an aquells beneyts!

De l'hospici de Cádiz s'en cuidan unas hermanas de no sé quin ordre, y de com va la moralitat per aquells místics llocs en dona compte el periódico d'allí El Pueblo...

Dintre el temple de Sant Sebastià de Valencia van enredar-se dos devots de paraules, d'aquestes van passar a crits, y dels crits s'en van anar a las mans, administrant l'un a l'altre tal confirmació sense llicencias eclesiásticas, qu'el

qui va rebre la carícia va fer set tombarellas per terra besant piadosament las rajolas seque cap mica de voluntat y quedant amb una tarota més espellada que l'honor d'alguna major dona de bon regent.

La saragata qu'és va promoure am tot això dintre l'Esglesia, va ser majestuosa.

Encar qu'és qüestió de gustos, tant a missa se le el bacher, jo no hi vagi ni molt ni poc...

Qu'els periòdics de la fusta de El Motín, Las Dominicales y La Trasmontana no tenen ningú a la seva redacció que ni en broma vagi a mirar ni per las iglesias, no cal pas dirho.

Però com Deu és misericordiós y justicier y no pod permetre que las faltes dels qu'és diuen els seus ministres quedin ignoradas, succeïx bastant sovint qu'els meteixos catòlics y encarengan de participarlos la letjuria de certs sacerdots, y aixís passen millor els seus fets per las nostras columnas exposats a la vergonya pública...

Això em fa a mi avuy copiar un tros del meu company d'infern El Motín, que baix el succulent epigrafe de Sermones perdus ha recullit opinions d'un bon catòlic y escrits un articlel del qual en copiem els següents párrafos:

«Un hombre de la decencia ultramarina. De la moral atropellada, del buen sentido encarnación y de la piedad pensada, y nada menos que en nombre de esas florituras, pide Un Católico Romano al Obispo de Madrid que envíe persona de su confianza a ser alguno de los sermones que predica D. Damián Ramirez, cura propio de la parroquia de San Andrés, en la seguridad de que, así enviado le informa imparcialmente y el obispo procede en justicia, todo serán felicitaciones de parte de las personas piadosas y cultas que asisten al templo a oír la palabra de Dios...»

«El día 23 del mes pasado, (sigue diciendo Un Católico), la mayoría de los que oyeron al párroco Ramirez hablar de la Concepción de María salieron más que a paso, escandalizados de su tecnicismo, propio de una cátedra de obstetricia, y no digo nada (continúa) de los conceptos que expuso el domingo 26 del mismo mes, hablando de las desgracias de la Virgen, porque me lo vedan mi propia dignidad de escritor esclavo de la decencia y la consideración de que en estas líneas puede fijarse alguna niña inocente, y no quiero que a sus mejillas asome el rubor...»

No sé que deu fer La Fulla madrilena deuant de tals excessos, però a bon segur que si es preocupés en serio de moralisar, lo primer que faria seria posar una fulla a la boca d'aquets reverents.

Per ser per la boca per ahont més ensenyan las sevas vergonyas.

Una professó de la Selva ha acabat a tiros. Ja ho enteng: és qu'eran dugas professons: la qu'és feva pels carrers y la qu'anava per dintre.

Y al fi va manifestarse l'excess de fe... y va reventar a tiros.

XARADA
Es vocal la meua prima,
preposició me segunda,
nota musical ma tona,
y el total un nom de dona.
Un A. F. S'AM
GEROGLIFIC
NAT NAT
EN
K
PELL
SANG DE CARBON

SOLUCIONS
A LAS CARAVANAS DEL NÚMERO DERRER
Xarada anagrama: VILA-MOVA.
Xarada: Er-milla.
Impremta Ronda de l'Universitat, 4. - Barcelona